

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Spratkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **Ing. R. F.**
zastoupeného advokátem Mgr. Tomášem Krásným,
sídlem Milíčova 1386/8, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2021, č. j. MSK 128326/2021, ve věci
dopravního přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou doručenou soudu dne 21. 1. 2022 domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2021, č. j. MSK 128326/2021, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Český Těšín ze dne 1. 10. 2021, č. j. MUCT/87908/2021.
2. Žalobce byl uznán vinným tím, že jako řidič osobního automobilu Peugeot 5008, r. z. X, překročil tímto vozidlem dne 16. 5. 2021 v 8:59:17 hod. na pozemní komunikaci v obci, v Českém Těšíně na ul. Jablunkovské při jízdě ve směru od Třince do Českého Těšína poblíž domu č. o. 33 nejvyšší dovolenou rychlost, kdy mu byla hlídkou Policie ČR naměřena silničním rychloměrem Ramer10 C, výrobní č. 10/0010, rychlost jízdy 75 km/h; při vzetí v úvahu možné odchylky měřicího zařízení překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která činí 50 km/h minimálně o 22 km/h. Uvedeným jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Dále byla žalobci uložena povinnost k paušální náhradě nákladů řízení spojených s projednáváním přestupku ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce ve své žalobě namítal, že se správní orgány dostatečně nevypořádaly s jeho námitkami, které vznesl. Tyto námitky následně v žalobě rozvedl. Uvedl předně, že měl ve vozidle nastavenou navigaci tak, aby jej upozornila zvukovým signálem při překročení nejvyšší dovolené rychlosti; v této souvislosti poukázal na výpis z karty řidiče, z níž plyne že je vzorným řidičem. Žalobce dále namítal, že výsledek měření zařízením Ramer10 C nemůže být správný. Uvedl, že dle jeho výpočtů bylo měření nastaveno na vzdálenost 30 m, ale probíhalo ze vzdálenosti 34,5 m; správní orgány však jeho měření odmítly s tím, že vychází z neověřeného místa stání policejního vozidla. Dále žalobce poukázal na manipulaci se záznam o přestupku, kde došlo k ručnímu přepsání režimu měření z automatizovaného na manuální. Žalobce následně namítal, že dle fyzikálního modelu jeho jízdy po změření by jej nemohli policisté dojet tak rychle, jak se ze spisu podává. Dále žalobce namítal, že nebyl správně nastaven úhel měření. Závěrem poukázal na své technické vzdělání a nadprůměrné znalosti v oblasti radarového měření. Závěrem žalobce rozporoval závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 82/2012-27 ze dne 16. 1. 2016, dle něhož pokud není dodržen návod k obsluze, rada na základě interních testů a verifikací snímek nepořídí.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 26. 4. 2022 navrhl zamítnutí žaloby, kdy odkázal na obsah napadeného rozhodnutí a správní spis. Akcentoval, že není účelem přestupkového řízení prověřovat cokoli, co obviněný zpochybní, ale jen to, co je objektivně pochybné. Poukázal na recentní judikaturu týkající se výstupu měření rychloměru. Závěrem uvedl, že užití manuálního nebo automatického režimu měření nemá na výsledek měření žádný vliv.
5. U jednání dne 25. 9. 2023 účastníci řízení setrvali na svých stanoviscích.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přičemž dle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.

7. Podle § 65 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
8. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 s. ř. s. podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Krajský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
9. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil následující: Dne 16. 5. 2021 policejní hlídka DI Karviná prováděla měření silničním rychloměrem na ul. Jablunkovské v Českém Těšíně. V 8:59 hod. bylo změřeno osobní motorové vozidlo zn. Peugeot 50008, r. z. X; rychlost tohoto vozidla byla naměřena ve výši 75 km/h; po odečtení tolerance měřicího přístroje byla rychlost stanovena na 72 km/h. Na záznamu o přestupku je fotografie údajů o radaru a vozidle, kde v kolonce „Režim měření“ je vtištěný údaj „automatizovaný“ ručně propiskou opraven na „manuální“. Hlídka následně vozidlo následovala a zastavila poblíž prodejny LIDL. Jako řidič vozidla byl zjištěn a ztotožněn žalobce. Řidič s přestupkem nesouhlasil. Policie proto oznámila věc Městskému úřadu Český Těšín k projednání. Tento úřad vydal dne 30. 6. 2021 příkaz č. j. MUCT/57512/2021, proti němuž si žalobce podal dne 13. 7. 2021 odpor. U ústního jednání dne 29. 9. 2021 žalobce předložil písemné vyjádření, obsahující pět bodů: 1) poloha místa měření, 2) výpočet vzdálenosti, na kterou bylo měření prováděno, 3) ruční záznamy do záznamu o přestupku, 4) fyzikální model jízdy vozu žalobce od změření do zastavení, 5) úhel měření. Správní orgán nepovažoval námitky žalobce za důvodné a rozhodnutím č. j. MUCT/87908/2021 ze dne 1. 10. 2021 je uznal vinným z přestupku, jak výše specifikováno. Prvostupňové rozhodnutí napadl žalobce odvoláním ze dne 12. 10. 2021, které byla zamítnuto napadeným rozhodnutím.
10. Z opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. j. 0313/005/09/Pos., účinným od 3. 6. 2010, který se týká silničních rychloměrů, soud zjistil, že automatický provozní režim se rozumí režim, ve kterém rychloměr samočinně změří rychlost vozidla po jeho vjezdu do místa měření a případně výjezdu, ručním provozním režimem se rozumí režim, ve kterém rychloměr musí obsluha každé jednotlivé měření rychlosti ručně spustit.
11. V projednávané věci byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, dle něhož v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹. Dopustil se přestupku dle ustanovení § 125 odst. 1 písm. f) bod 3 téhož zákona podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více.
12. Pokud se týče listinných podkladů pro rozhodování správních orgánů v přestupkovém řízení, žalobce namítal, že došlo k manipulaci se záznamem o přestupku, kdy v kolonce režimu měření byl režim ručně přepsán z vtištěného automatizovaného na manuální. Žalobce se pozastavoval nad tím, že správní orgány nezjistily důvod manipulace; neuvedl však, jak mohla mít změna režimu vliv na skutková zjištění, potažmo jeho veřejná subjektivní práva. Soud se – s odkazem na shora citované opatření obecné povahy Českého metrologického institutu č. j. 0313/005/09/Pos., jakož i žalovaným citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 213/2017-37 ze dne 31. 5. 2018 – ztotožňuje se

žalovaným, že užití manuálního nebo automatického režimu měření nemá na výsledek měření žádný vliv. Nebyl tedy důvod se zabývat okolnostmi opravy režimu měření.

13. Žalobce dále zpochybňoval výsledek měření pomocí několika propočtů. K uvedeným propočtům soud předně v souladu se žalovaným akcentuje ustálenou judikaturu správních soudů, že dojde-li u použitého rychloměru k vytvoření obrazového výstupu, znamená to, že měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný a lze z uvedeného záznamu v přestupkovém řízení vycházet (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 309/2015-51 ze dne 17. 8. 2016, č. j. 4 As 283/2020-21 ze dne 26. 2. 2021 či č. j. 10 As 195/2020-35 ze dne 8. 4. 2022). To pochopitelně neznamená – jak správně poukazuje žalobce v žalobě – že by samo zařízení bylo schopno 100% úspěšného anulování při nedodržení jakéhokoli bodu návodu k obsluze. Nicméně je-li měření provedeno bezvadným zařízením řádně proškolenou obsluhou, je na místě, aby se možností pochybení při měření správné orgán zabýval jen tehdy, pokud jsou předestřeny konkrétní skutkové důvody vyvolávající rozumnou pochybnost o bezvadnosti výsledku měření (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 202/2014-50 ze dne 19. června 2015).
14. V projednávaném případě však tvrzení a propočty žalobce nevyvolaly důvodnou pochybnost ohledně správnosti provedení měření rychlosti jeho automobilu.
15. V případě tvrzení žalobce zpochybňujících výsledek měření je třeba si v první řadě ujasnit, z jakých skutkových předpokladů tato tvrzení vycházejí a jak tyto skutkové předpoklady lze ověřit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 114/2015-36 ze dne 24. 9. 2015). V projednávané věci však byly skutkové předpoklady zčásti neověřitelné. Zčásti se pak jednalo o pouhé spekulativní hypotézy – jinými slovy, žalobce předestřel sofistikované propočty, avšak hodnoty, které byly podkladem těchto propočtů, zůstávaly v rovině pouhých spekulací (někdy i krajně nepravděpodobných – např. konstantní rychlost žalobcovy jízdy po změření). Bonmoticky řečeno, žalobce předložil „přesné součty nepřesných čísel“.
16. Žalobce namítal, že dle fyzikálního modelu jeho jízdy jej nemohli policisté dojet tak rychle, jak uváděli. Uvedená námitka vychází z krajně nepravděpodobného scénáře konstantní rychlosti žalobcovy jízdy, a byla již dostatečně a spolehlivě vypořádána prvostupňovým orgánem, na jehož rozhodnutí (str. 6) soud odkazuje a plně se s ním ztotožňuje.
17. Stejně tak i tvrzená vzdálenost policejního vozidla od místa měření vycházela z neověřitelných a nepodložených veličin, jak uvedl již prvostupňový orgán na str. 5 svého rozhodnutí.
18. Pokud se týče námítky, že nesouhlasí úhel měření, i zde prvostupňový orgán poukázal na nepřesné podklady (s. 6). K této námitce soud poukázal u jednání na skutečnost, že na mapovém podkladu žalobce je směrnice vedena od středu silnice k jejímu pravému okraji, nekopíruje směr silnice. Uvedenou vadu nelze vysvětlit natočením vozidla, kdy tvrzené natočení není ze snímku vůbec patrné. Vzhledem k nevelké odchylce úhlu měření, jaká byla žalobcem tvrzena, má i malé vychýlení směrné úsečky zásadní vliv na výsledek propočtu. Soud navíc podotýká, že rychloměr je (dle návodu k použití) vybaven aretačními hlavami, které zajišťují nastavení ve správném úhlu.
19. Žalobce dále uváděl, že se správní orgány řádně nezabývaly jeho námitkou ohledně nastavení jeho navigačního zařízení tak, aby při překročení rychlosti 60 km.h⁻¹ zazněla zvuková signalizace. K tomu soud uvádí, že se správní orgány touto námitkou řádně zabývaly a

správně vyhodnotily, že toto tvrzení je nedoložené, a i kdyby bylo doloženo, nelze srovnávat měření v komerčním navigačním systému s ověřeným rychloměrem. Soud navíc dodává, že prokázání existence zvukového signálu by samo o sobě neprokázalo, že na základě tohoto signálu řidič rychlost své jízdy korigoval.

20. Soud tedy uzavírá, že správní orgány se s námitkami žalobce vypořádaly dostatečně, kdy poukázaly na spekulativní podklady jeho propočtů. Není totiž povinností správních orgánů prověřovat v přestupkovém řízení pouhé spekulace, které se neopírají o ověřitelná fakta (srov. např. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 25/2014-48 ze dne 29. 5. 2014).
21. Na základě shora uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. 9. 2023

JUDr. Daniel Spratek, Ph.D.
samosoudce